

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Analysis Methodica Ivris Pontificii

Venator, Daniel

[S.l.], 1579

VD16 V 541

De Solvtionibvs. Titulus XXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63204)

LIBER TERTIVS. 659
DE SOLVTIONIBVS.

Titulus XXIII.

Continuatio.

Ideiusioni contraria est, solutio: quia, solutio eius, quod debetur, non tantum principalis, sed etiam accessoria obligatio, euer- titur.

Quid est Solutio?

Solutio nihil aliud est, quam rei debitæ, per ipsum debitorem, vel alium, eius nomine credi- tori idoneo satisfactio facta, l. satisfactio, ff. de solutio.

Quæ causa Efficiens?

Voluntas debitoris, vel alterius, nomine de- bitoris soluentis etiam debitore inuito. Quia soluere pro ignorante & inuito cuiq; licet, cum sit iure civili constitutum, licere etiam ignoran- tis inuitiq; meliorem conditionem facere, l. sol- uere, ff. eod.

Quæ Materia?

Est id ipsum, quod in obligatione est, modò corporale sit. Nam incorporalia non recipiunt solutionem, nec traditione, l. seruus, §. incorpo- rales, ff. de acquir. rerum dominio.

Quæ Forma?

Est actualis satisfactio, per ipsum debitore, si est habilis persona, vel per alium eius, nomine creditori idoneo, secundum qd conuentum est, legi- time facta. Quib' requisita ad solutione continetur.

tur. Primò enim requiritur, vt persona solues, vel illa, cui soluitur, sit habilis & idonea psona. Quia prodigus, furiosus, pupillus, quâuis debeant, non tamen sine tutorum curatorumue auctoritate rectè solvunt, nec ijs soluitur, Dd. in l. non omnis, ff. de reb. cred. l. q. si fortè & l. pupillo, ff. eo. Secundò requiritur, vt actualis sit satisfactio, propter res incorporales, quæ, sicuti traditæ non possunt, ita nec solui: imò satisfactio, q̄ fit sine pignoribus, siue fideiussoribus, volente creditore, pro solutiõe habetur, l. satisfactio, ff. eo. Tertiò requiritur, vt solutio legitimè, & secundùm conventionis legem fiat. Non enim iniuste creditori, alio loco, quàm quo conventum est, rectè soluitur, l. i. & l. pen. ff. de eo, quod cer. loco aut alio tempore: nisi citiore; tempus enim adiectum debitoris gratia videtur, l. quod ad dē, ff. eod. Aut in alia moneta; nisi creditoris interfit, l. Paulus, ff. eo. Deinde, totū quod soluitur, est soluendū, ad hoc, vt cōtingat liberatio etiam, eod. Neq; enim per partes solutionem admittere creditor cōpellitur, l. tutor, ff. de v. fur. Et quidē ita soluendū, ne quo modo res autem possint, siue in specie debeatur, siue in genere, qui sibi, & l. si rem meam, ff. eod.

Quis Finis & Effectus?

Extinctio obligationis, non tantum principalis sed etiam accessoria. Quia, solutione eius, debetur, omnis tollitur obligatio: adeo, vt de ignora & hypothecæ soluatur. Nec, per soluta, potest retineri possint, ob solas vsuras, nec fideiussor ex fideiussoriõe facta manet vlteriùs obligatus. i. m. i.

mul enim cum ipsa obligatione tolluntur omnia, quæ ei accedunt, & veluti appendent, l. per retentionem, C. de usuris, & l. solutū, §. si in fortē, ff. de pig. act. Nec interest, quis soluat, vtrum ipse, qui debet, an alius pro eo. Si tamen fideiussor soluerit, interest: an debitoris nomine, vel suo proprio nomine, soluerit. Nam si debitoris nomine, debitor principalis ipso iure liberatur ab obligatione: secus si proprio nomine. eo enim casu non ipso iure, liberatur debitor, sed exceptionis, ex facto fideiussoris competentis administratio, l. Papinianus, ff. mandati, l. Stichum, aut Pamphilū, §. mandato, ff. de solut.

Quæ Affinia?

Acceptilatio, nouatio, delegatio, confusio, oblatio, consignatio, depositio, compensatio, transfusio, bonorum cessio, rei interitus, iuramentū, pactum de non petendo. Omnia enim hæc obligationes solvunt.

Quid est Acceptilatio?

Acceptilatio est, liberatio per mutuum interrogationem, qua vtriusque contingit, ab eodem nexu, liberatio, siue absolutio, vt Modestinus definit, in l. 1. ff. eo. Et necesse est, quod per stipulationem debeat id, quod per acceptilationem tollitur, ideoque si alio contractu debeat, necesse est, quod nouetur per stipulationem, & huius effectus est, qui & solutionis. Quia acceptilatione omnimodo ab obligationis nexu contingit liberatio, l. si accepto, ff. eod.

Tit 3

Quid

Quid Nouatio?

Nouatio est, prioris debiti in aliam obligationem civilem, vel naturalem, transfusio: nec refert vtrum prius fuerit civilis, vel naturalis, re, verbis, vel qualiterq; contracta, l. 1. ff. eod.

Quid est Delegatio?

Delegatio est, cum quis vice sua debitorem suum consentientem delegit creditori suo: ita ut debitor promittat per stipulationem debitum creditori: fit enim delegatio, vt Vlp. ait, vel per stipulationem, vel per litis contestationem, l. delegare, ff. de nouat. Ad hoc tamen, vt delegatum procedat, requiritur: 1. mandatū delegantis. 2. Vis, qui delegatur, sit debitor delegantis. 3. Voluntas & consensus delegati. 4. Vt debitor promittat debitum creditori, per stipulationem, nomine delegantis, l. quamuis, ff. de nouat. & l. 1. C. de nouat.

Quid Confusio?

Confusio hic dicitur, si vi successionis obligationes confundantur. Vt si Reus debendi creditori vel econtrā creditor hæres debitoris erit, l. si debitor creditori, ff. de fideiuf.

Quid Oblatio, Consignatio, Depositi-
positio?

Oblatio, consignatio, depositio fiunt, cum in aliquo loco & tempore res debita offertur, consignatur, & deponitur, liberantq; debitorem, a solutio-
ne ab obligatione, l. 1. ff. de positi-
one, C. de solut. l. acceptam, C. de rito-
ris.

Quid est Compensatio?

Compensatio est, debiti, & crediti inter se cō-
tributio, l. 1. ff. eod. quæ ideò necessaria est ad tol-
lendā obligationem, pro rata quantitatis cō-
currentis. Quia interest, nostra potius nō solue-
re, quàm solum repetere, l. 3. ff. de compens.

Quid Transfusio?

Transfusio hic dicitur, cū debitor depor-
tatur, aliudū delictum cōmittit: propter quod
omnia bona eius publicantur. Eo enim casu,
transfunduntur obligationes in fiscum: ita vt
debitor, ipso iure liberetur, fiscusque obligetur
creditoribus, tanquam successor, l. si debitori, ff.
de solut.

Quid bonorum Cessio?

Cessio bonorum fieri dicitur, quum debitor
profitetur, se velle cedere omnibus bonis, & for-
tunis suis, siue in iudicio, siue extra iudicium, co-
rā, aut per nuntium, aut per epistolam, l. fin. ff.
eod. Propter quam cessionem, debitor beneficiū
competentiæ habet, vt vltra, quàm facere possit,
non condemnetur, l. 4. ff. de cess. bon. Nec tamen
ea ab obligatione naturali, vel ciuili liberatio-
nem, sed tantū exceptionem inducit, l. vnica,
& ibidem Dd. C. qui bo. ced. possint.

Quæ Pugnancia?

Prodigalitas, furor, minor ætas dantis, vel ac-
cipientis, non accedente tutoris, vel curatoris au-
thoritate, simulata solutio, defectus traditio-
nis, deceptio circa monetam, tempus, vel locum
solutionis interueniens.